

Easte rōõm.



Carrus

H. Sõõri raamatukaupluse kirjastus.

E. Pull
Ann. 906-18,

Este rõõm.



Cartus

H. Sööt'i kirjastus.

A a A on esimeseks täheks, A a
Suovige, et algus lähets.

B b B on teise koha pääl, B b
Sisfejuhatajaks sääl.

1 ■ I Nummer üks — märki läts

2 ■ ■ II Nummer kaks — linna kaks.

Kana.

Perenaesl oli kana, kes igapäew ühe muna munes. „Seda on wähe!“ arwas ahne naene; „ma tahan kana paremini fööta wõdib olla, et ta mulle siis kaks muna päewas muneb.“

Kaene jõötis kana kahewõrdselt, küll leiwaraajukestega, küll teradega, küll leotatud tangudega. Kana läts raswa ja ei munenud enam ühtegi muna.

Kulekene, kuldalindu,
Krooni kandja kuningas,
Oma siidifulgis karja
Poolhasti ja walmamas.

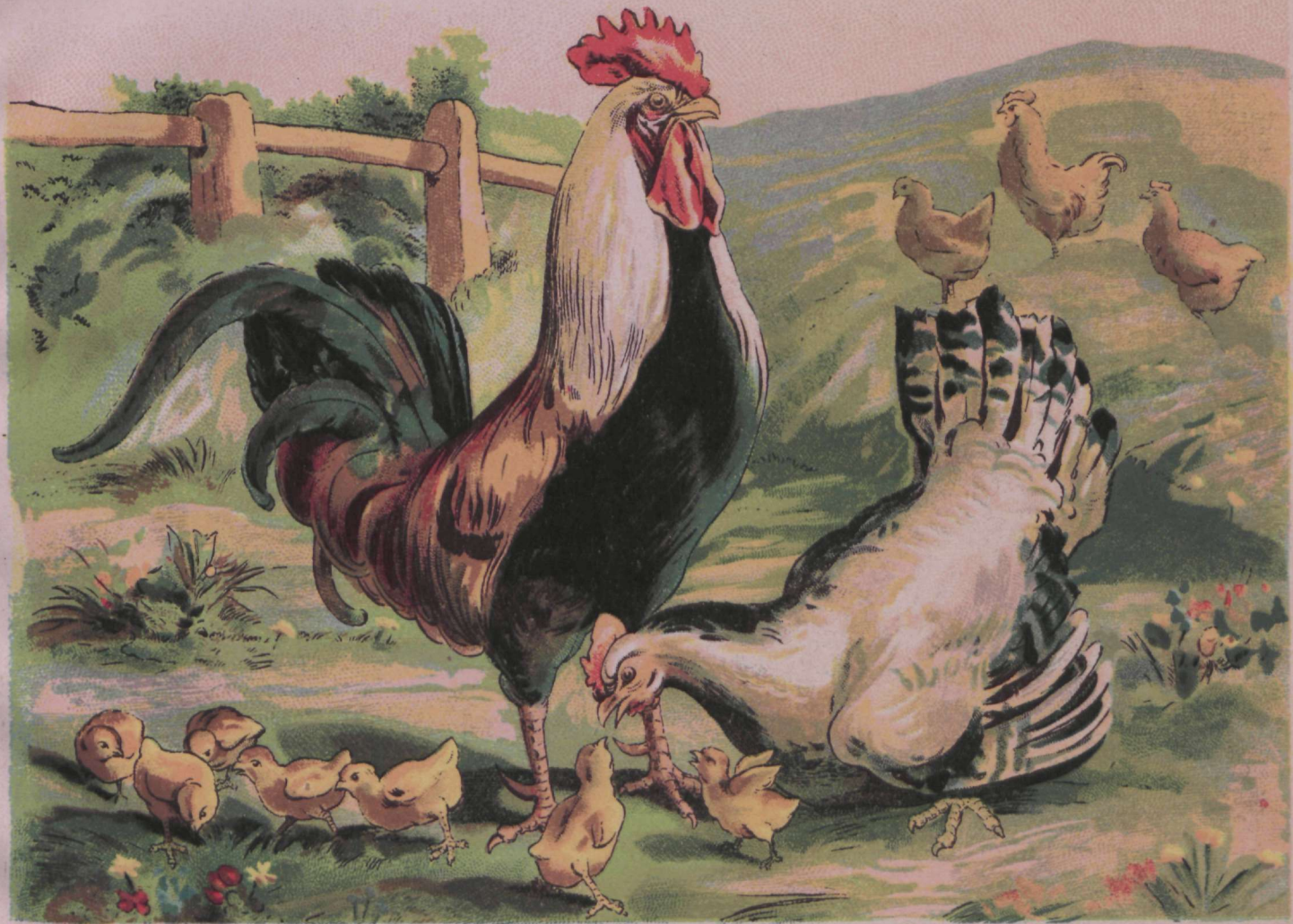
Kulekene, tõused wana,
Ära unusta sa mind!
Ärata mind une hõlmast,
Sypides ma tiidan sind! R E C.

Meie lulle, meie lulle
Peksis lilast todu lodu.
Oh sina lulle,
Oh sina lulle.
Miks sina peksid todu lodu?

ENSV TA
Kirjandusemuuseumi
Arhiivraamatukogu

37492

- Moistatus:** 1) Üks waat, kahte-sugu õlut sees?
2) Eest orajas, keskelt kerajas. tagant kui labidas?



D d D-ga sõnad kokku sean, D d
Siis kui teisi tähti tean.

E e E-d on tarwis siin ja sääl E e
Pea iga rea pääl.

G g Ega G-ta läbi saa, G g
Teiste reas seisab ta.

3 ■ ■ ■ III Nummer kolm — tuht ja tolm.

4 ■ ■ ■ IV Nummer neli — minu weli.

Suure oina äpardus.

Korra läks meil wäike oinas
Põssi lööma suurega:
Suur tall' uhkelt sarwi näitas,
Wahtis wihaste silmega.

Mõtles: Küll ju puruks tallan,
Wäeti, wilets oinake,
Kui sulle ühe ära annan,
Teist pole tarwis sinule!

Ise taganes siis uhkelt
Hoogu wõtma tagasi;
Et ta kraawi kaldal seisis,
Ei ta märganud sugugi.

Taganes ja — plartsti alla
Kraawi porri luffas ta,
Kui siis karjalapsed teda
Wälja kiskrjüd waewaga.

D. G.

Lütarlapse laul.

Lallekene hüppa
Üle heinamaa!
Oled ära wäsinud,
Seida hingama!

Lalleke, sind joodan
Jõe kaldal sääl;
Teen sull' pehme woodi
Wärske rohu pääl!

Toon sull' palju lilla,
Ja siis laulan ka:
„Ltetene, winu,
Maga mureta!“

Lallekene kaswa,
Pea suureks jaa!
Kui sa oled lammas,
Oleks neiu ma!

Möistatus: Eest mökitab, takka lipitab?



S h S-ga harjun warsti ma,
Sõbraks saame korraga.

H h

S i j S-d mull' ikka tarwis lääb,
Sellep ta mull' meelde jääb.

I i J j

R r R mu kulla kallike,
Teab, et olen lapsuke.

K k

Q l Qõbus Q, su juurde tõttan,
Elusje sind kaasa wõtan.

L l

5 ■ ■ ■ **V** Nummer wiis — tamme hiis.

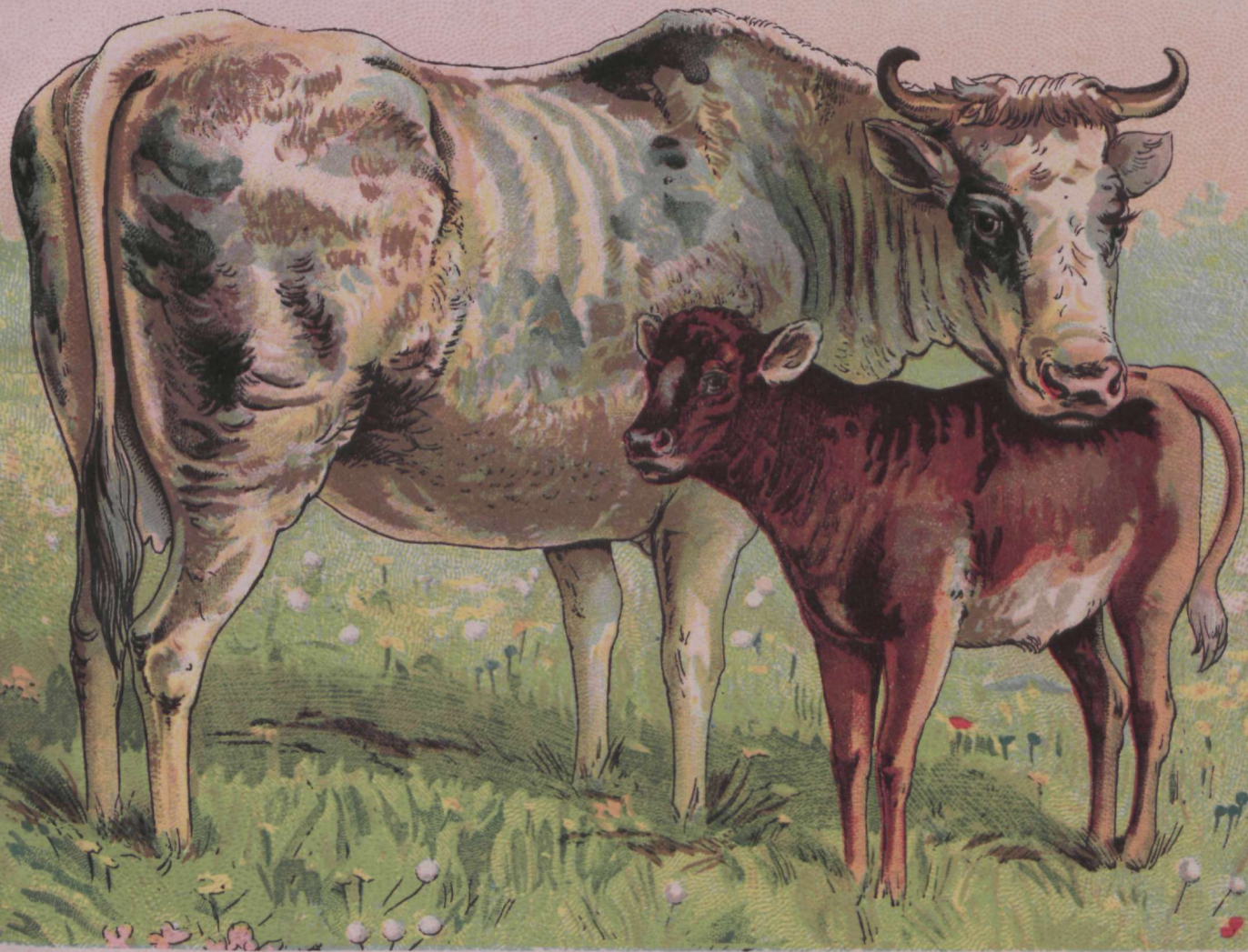
6 ■ ■ ■ **VI** Nummer kuus — päffel puus.

Sõõru, sõõru lehmakene,
Maalu, maalu, marjakene!
Sõõru mulle sõira piima,
Maalu mulle marja piima!
Mul on pere piima tahtmas,
Wõõras pere wõida tahtmas.

Marjamaal,
Marjamaal
Mati on ilus;
Wabalt ja
Siikuda
Wõid saäl puude wilus.
Mõõmuga
Tuled ja
Kodu õhtu ilus.

Mai kodu, tarjakene!
Mai kodu käskimata,
Ilma witsa wõttemata,
Kase latwa laasimata,
Lepa latwa idilameia!

Mõistatus: 4 andwad, 4 kandwad, 2 hoiawad koera ära, üks peksab ümber maja?



M m	M jäänd mulle meelesse, Wäitfest saadik keelesse.	M m
N n	N mu niilu näälufe, Armsaks saab ta minule.	N n
O o	O ei oska wastu panda, Meeles mõistan teda kanda.	O o
P p	P, sa pead jääma pähe, Teifiti ei asjad lähe.	P p
R r	R-ga rida radasse Astun teiste sadasse.	R r
S s	S-i näinud mina ammu, Katsume nüüd oma rammu!	S s

7 ■■■ ■ VII Nummer seitse — toome ditse.

8 ■■■ ■ VIII Nummer kahetsa — õpi hoolega.

W a u.

Kuis särab sinu sülejärl,
Sa tore, uhke wau!
See nagu mõne saksa wärl,
Et peab andma auu.

Sul süleltoon on säramas
Kii kulla iluga,
Sa arwad wist, et kuningas
Sa linnuriigisja.

Tuwidele toitu anna,
Leiwarasulesti lanna,
Sind nad armastawad siis,
See on ilka tuwi wiis.
Ise sa ka nagu tuwi,
Nagu kena, jõe suwi.



T t T on tähtis tüürimees,
Sagedasti teiste ees.

U u U käib warsti üle huule,
Nagu lustiline luule.

W w Ega W mull' waewa tee,
Kui ma panen tähele.

Ä ä Ä on tipi täppides,
Seisab a-ga sõpruses.

T t

U u

W w

A ä

9 ■■■■ ■ IX Nummer ühetsa — mõista mõtelda!

10 ■■■■ ■ X Nummer kümnega — arvu suurenda!

Gesel.

Talumehel oli eesjel,
Näha päält nii wagane,
Keda kiitis fangeste.
Ja et kallid loomake
Meisjas ei lääks kaduma,
Sellepärast hibus ta
Gesli kaela kellukse.

Gesel järsku uhkels läks,
Mõttes: „Nüüd ma tähtjas jaks!“

(Kellukse arwas ta
Aumärgi olema).

Nga uue aun sees
Häbi sai ta teiste ees!
(Õpetuseks vigu see
Kõige eesli karjale.)

Pääle jelle ütlen ma:
Gesel auus ei olnud ka.
Gane, kui weel puudus kell.
Oli õnn ta kelmusel:
Kullis, laeras, aias läis,
Waikesti sõi kõhu täis;
Nga nüüd, kus läheb ta —
Kella kõlin kaasas ka.



Õ õ Ö ö Õ ja Ö on kälimehed,
Pääs neil kirimased ehed.

Õ õ Ö ö

Ü ü

Ü-ga lõpeb tähte rida,
Mis on õpetuses ida.

Ü ü

Koer.

Koer hoiab maja, kaitses karja, peab wahti. Ta on inimese sõber.

Rääkida koer küll ei mõista, aga sõnadest saab ta aru. — Kes koera sõdab ja hoiab, seda teenib häa koer truusti.

Poiss: „Tule nüüd, Krantsike, minule.

Õpi istuma sirgeste!”

Koer: „Ma olen nii noor alles, kannata!

Kui suureks jaan, siis õpeta!”

Poiss: „Si, noorest pääst õpid sa hõlpsaste,

See oleks full' pärast küll waewa töö!”

Rüstimus.

Meie Muri, meie suri

Raputas lord setut netut.

Oh sina Muri,

Oh sina suri,

Miks sina raputasid setut?

Pühapäew põeb;

Esmapäew on edew;

Teisipäew tõsine;

Kesknädal kehew;

Neljapäew näljane;

Reedi risti alune;

Laupäew laisk.

Mõistatus: Päewa karjas, ööse orjas?



Pitsu ja Kiisu.

Pitsuks koera kutsuti,
Kiisuks aga kassi;
Olid sõbrad, wiimati
Sõprus läks neil sassi.

Piima jõi kord Kiisuke
Köögis salamahti;
Lakku wõis ta tubliste,
Ei säääl olnud wahti.

Kartis siis, et peksa saab,
Kui näeb perenaene,
Ja ta koera musutab —
Kimbus Pitsu waene!

Kass ju läind.. „Tall’ armas ma!”
Hõiskasid, mu Pitsu;
Musust moka sul piimaga,
Sellep said nüüd witsu..

Su siis kinni panid nad,
Kurwalt kuudis lesi!
Nii need kassid petawad
Waeseid koerakesi.

B. W.

